

A felperes először is azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem értékelte megfelelően a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásához szükséges követelményeket, mivel nem vette figyelembe, illetve teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azt, hogy a „spa” szó a Benelux államok területén a kozmetikumok tekintetében leíró és szokásos jellegű.

A felperes különösen arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat a közösségi védjegyrendelet 8. cikkének (5) bekezdése által előírt több követelményt nem helyesen értékelt, mivel az első fellebbezési tanács által megállapítottakkal ellentétben, a szóban forgó megjelölések vizuálisan, hangzásbeli téren és fogalmilag nem hasonlók annyira, hogy az érintett fogyasztók azokat egymással kapcsolatba hoznák. Ezen kívül, a felperes azt állítja, hogy a SPALINE közösségi védjegy használata nem él vissza a korábbi „SPA” Benelux védjegy jó hírnevével, és annak használata nem alapos ok nélküli.

2007. február 5-én benyújtott kereset – Borco-Marken-Import Matthiesen kontra OHIM (α)

(T-23/07. sz. ügy)

(2007/C 69/52)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Németország) (képviselő: M. Wolter ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal negyedik fellebbezési tanácsának 2006. november 30-i R0808/2006-4. sz. határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja, valamint 7. cikkének (2) bekezdése nem ellentétes a bejelentett védjegyek a 33. osztály (alkoholtartalmú italok [a sörök kivételével], borok, habzóborok és bortartalmú italok) vonatkozásában történő meghirdetésével;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az érintett közösségi védjegy: Az „α” ábrás védjegy a 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 4 634 663).

Az elbíráló határozata: A bejelentés elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megsértése, mivel tévesen feltételezték a feltétlen kizáró okok fennállását. Ezen túlmenően tévesen értelmezték a 40/94/EK rendelet 12. cikkének alkalmazási körét és jelentését.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

2007. január 30-án benyújtott kereset – Iride és Iride Energia kontra Bizottság

(T-25/07. sz. ügy)

(2007/C 69/53)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Iride SpA és Iride Energia SpA (Torino, Olaszország) (képviselők: L. G. Radicati di Brozolo, M. Merola, C. Bazoli, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a határozat semmisségét, abban a részében, amelyben állami támogatásnak minősíti az intézkedéseket, valamint abban a részében, amelyben felfüggeszti a támogatások kifizetését mindaddig, amíg Olaszország nem bizonyítja, hogy az AEM Torino visszafizette a korábban önkormányzati tulajdonú vállalkozások adómentességéről szóló 2002. június 5-i 2003/193/EK határozattal jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek minősített támogatást;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Iride SpA és az Iride Energia SpA (a felperesek) által benyújtott kereset tárgya az a 2006. november 8-i határozat ⁽¹⁾, amelyben a Bizottság lezárta azt EK 88. cikk (2) bekezdés értelmében indított eljárást, amely az elektromos energia ágazatban azon vissza nem térítendő költségtérítésnek a közösségi joggal való összeegyeztethetősége vizsgálatára irányult, amelyet Olaszország szándékozott nyújtani az EAM Torinónak.

A felperesek azt kérik, hogy az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága állapítsa meg a határozat semmisségét abban a részében, amelyben állami támogatásnak minősíti az energiaágazat liberalizációjának folyamata során felmerült költségek AEM Torino számára történt megtérítését, valamint abban a részében, amelyben felfüggeszti a támogatás kifizetését, ameddig Olaszország be nem nyújtotta a Bizottság számára a bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy az AEM Torino korábban nem részesült a korábban önkormányzati tulajdonú vállalkozások adómentességéről szóló 2003/193/EK határozat (adómentességi határozat) által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek nyilvánított előző támogatásban, vagy be nem bizonyította, hogy az AEM Torino kamatokkal együtt visszafizette az említett támogatási rendszer keretében korábban elnyert támogatást.

A kereset elsősorban az alábbi fő joglapokon alapul:

- a) A szóban forgó intézkedés nem minősül állami támogatásnak, mivel nem állami forrásokból finanszírozzák, a kedvezményezettnek pedig nem jelent térítésmentes előnyt.
- b) A Deggendorf-ítélet ⁽²⁾ a tényállásra nem alkalmazható. A Bizottság elsősorban azt nem bizonyította, hogy fennállnak azok a körülmények (különösen az előző támogatásoknak az új támogatásokkal potenciálisan halmozott hatása), amelyeknek az ezen ítéletből következő elvek értelmében fenn kell állniuk ahhoz, hogy fel lehessen függeszteni a támogatás kifizetését. A Bizottság különösen azt nem fejtette ki, hogy miként járhatnak az adómentességi határozat tárgyát képező támogatásokkal halmozott hatással azok a támogatások, mint a *stranded costs*, melyek tisztán kiegyenlítő tárgyak, mivel a szabályozott piac idejében felmerült költségek leírását teszik lehetővé, úgy, ahogyan a vállalkozások tették volna, ha a piac liberalizációja nem történt volna meg az előtt, hogy a szóban forgó költségek leírását már elvégezték volna.

2007. február 7-én benyújtott kereset – US Steel Košice kontra Bizottság

(T-27/07. sz. ügy)

(2007/C 69/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: US Steel Košice sro (Kassa, Szlovákia) (képviselők: E. Vermulst ügyvéd és C. Thomas solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Szlovákia által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az elosztására vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló, 2006. november 29-i bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Szlovákia által a 2008-2012 közti időszakra vonatkozóan a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ megfelelően megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az elosztására vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló, 2006. november 29-i bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes elsősorban azt állítja, hogy a megtámadott határozat ellentétes a 2003-as csatlakozási okmány XIV. melléklete 4. címe 2. pontjának a) pontjával, mivel tévesen azt állítja, hogy az e rendelkezésben foglalt feltételek olyan független kötelezettségek, amelyek 2009-ig alkalmazandóak függetlenül attól, hogy Szlovákia továbbra is biztosítja-e a felperesnek az adómentességet, amelyet az említett tagállam a felperes tekintetében az EK 87. és 88. cikk sérelme nélkül a 2009-es adóév végéig alkalmazhat. A felperes érvelése szerint így a határozat a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének 4. kritériumával is ellentétes, amely előírja, hogy a nemzeti kiosztási tervnek az egyéb közösségi jogszabályokkal és szabályozási eszközökkel is összhangban kell állnia.

Másodszor a felperes érvelése szerint a megtámadott határozat sérti a bizalomvédelem elvét, amennyiben a Bizottság számos alkalommal azt az elvárást alakította ki a felperesben, hogy a csatlakozási okmány XIV. melléklete 4. címe 2. pontjának a) pontjában előírt termelési korlátozások többé nem alkalmazandók, ha a felperes adómentessége megszűnik.

⁽¹⁾ HL L 366., 2006.12.21., 62. o.

⁽²⁾ C-355/95. sz. TwD kontra Bizottság ügy (EBHT 1997., I-2549. o.)